Amb l'ambició per bandera

El Girona estrena el caseller de victòries a la màxima categoria en una excel·lent actuació contra el Màlaga i gràcies a un solitari gol del central Pedro Alcalá abans de la mitja hora

Les imatges del Girona-Málaga

Final feliç. Aquesta vegada sí. El Girona ja sap com s´assaboreixen les victòries a Primera. Amb certa dosi de patiment final, com no, la va aconseguir anit contra el Màlaga. Però també amb una dosi de bon joc. Dominador en gairebé totes les facetes, l´equip va tornar a mostrar una bona versió i, aquest cop, l´avantatge no es va escapolir. En va fer prou amb un gol d´Alcalá per fer embogir Montilivi i seguir sumant. Un cop fregada l´excel·lència amb un munt de minuts per emmarcar en l´estrena contra l´Atlètic, poques peces havia de tocar Pablo Machín perquè seguís sonant la mateixa sinfonia. No havia acabat del tot satisfet el tècnic aquell dia perquè el resultat no havia acompanyat, però tenia motius, i molts, per seguir confiant en els mateixos homes que havien posat contra les cordes una de les millors plantilles de la Primera Divisió. Ho havia deixat entreveure durant la prèvia i no va pas mentir. Onze calcat, sense retocs, i tan sols alguna variació a la banqueta. Entrava Mojica a la convocatòria; també ho feia Ramalho. Els damnificats eren Aleix Garcia i Carles Planas.

Potser les revolucions, almenys d´entrada, no van ser les mateixes que les del dia de l´Atlètic, però la posada en escena va ser similar. El Girona, decidit des del xiulet inicial, va anar pel partit. El ritme el van posar els de casa. Un ritme que va anar in crescendo, a mesura que avançaven els minuts. Primer, tempteig. Veient com el Màlaga s´esperava a la contra, com fins i tot Roberto esgarrapava segons a cada servei de porta. Poc després, concessions: deixant fins i tot a l´equip rival treure el cap pels dominis, amb alguna centrada estèril de Mula per banda esquerra. I finalment, a l´atac. A per totes. Va ser prémer l´accelerador el Girona i disparar-se el comptador d´ocasions. Maffeo, al 9, va rematar massa desviat. Alcalá, a l´11, l´enviava també a fora amb la testa. I al 14, la tercera: servei de cantonada de Granell al cor de l´àrea perquè Borja l´engaltés per damunt del travesser. Roberto no havia hagut d´intervenir, però el Màlaga estava avisat. Tancar-se al darrere era jugar amb foc. De poc li va anar a l´Atlètic de cremar-se; per la qual cosa els andalusos havien d´anar amb compte.
Es va encendre el públic al minut 20. Una pilotada a l´àrea visitant va acabar amb una acció embolicada i unes possibles mans d´un dels centrals de l´equip de Míchel. Jaime Latre ho va passar per alt. El matx es va acabar d´encendre en una petita picabaralla entre Recio i Granell que va acabar amb una targeta groga per al migcampista gironí. Per acabar-ho d´arrodonir, Borja Bastón rebia una pilota tot sol a fora de l´àrea i, quan va notar l´alè dels centrals, va provar un xut massa fluix que va acabar a les mans d´Iraizoz.

Els nervis els va asserenar el futbol. El del Girona, perquè el Màlaga, fins llavors, n´havia ofert ben poc. Poquíssim. La pilota era dels de Machín. D´esquerra a dreta i a la inversa. Tocant, buscant la velocitat i perseverància de Portu, l´entrada per bandes de Maffeo i Aday o les genialitats de Borja. Era qüestió de temps que el públic tornés a veure una bona acció d´atac dels seus i aquesta va arribar al 28. I de quina manera. Un cop

més, es va treure profit d´una acció a pilota aturada. Granell, excel·lent fins al moment, en comptes de penjar l´esfèrica al cor de l´àrea la va obrir a la frontal per a Portu. La passada va agafar la defensa per sorpresa i el murcià va tenir temps d´armar la cama i xutar. Allà va aparèixer Roberto, molt atent, que va deixar la pilota morta a l´altre pal. Escac i mat, perquè Alcalá, amb la canya a punt, va rematar a plaer (1-0). En ple èxtasi, va estar a punt de caure el segon només dos minuts més tard. Novament Granell, aquest cop des de la frontal, va etzibar una fuetada que es va perdre ben a prop del pal esquerre de la porteria.

L´1-0 feia justícia al que s´havia vist fins llavors. S´havia merescut el Girona anar per davant del marcador. La pilota havia estat dels locals i les ocasions, també. Però el Màlaga no havia vingut a Montilivi a passar l´estona. Ja havia ensopegat en l´estrena a casa i no podia permetre´s el luxe de deixar-se ballar per un equip que tot just acabava de pujar. Va pujar una marxa el conjunt de Míchel. Suficient perquè el ritme dels blanc-i-vermells decaigués una mica. Així van arribar un parell d´ensurts. El primer, al 37, quan Juanpi va provar un xut des del llindar de l´àrea que va sortir per sobre del travesser. L´escenari havia canviat. Tampoc massa, però era cert que els andalusos s´havien fet amb el domini. El millor que podia passar era que arribés el descans i aquest va arribar amb un xut creuat de Borja Bastón al 45.

L´escenari s´hauria posat encara més bé si Stuani, al 48, no hagués deixat escapar una molt bona ocasió. Semblava el Màlaga que sortia més entonat, però va ser el Girona el primer d´avisar. Pilota robada a tres quarts de camp i pilota a l´espai per a l´uruguaià, que va quedar un xic escorat. L´únic remei era xutar amb l´esquerra, sol davant Roberto. Ho va fer sense pensar-s´ho i la pilota va escapar-se prop del pal. Més centrat era el remat d´Aday, al 51, però també sense resultats: a les mans del porter. Hi havia les ocasions; ara calia una mica més de caliu. Se´n va encarregar Jaime Latre de posar-lo, després d´un xoc entre Muniesa i Recio. Tensió entre tots dos equips i dues grogues per als locals: el central no se´n va lliurar i també Iraizoz, per protestar. L´afició, descontenta, va escridassar l´àrbitre. Era el que necessitava el partit per tornar a posar-se a mil. Això, i una boníssima combinació del Girona que, al 61, va acabar amb un gol de Portu anul·lat per fora de joc.

Era important anar pel segon, però també saber guardar la roba. El Màlaga semblava superat per moments, però seguia viu. Ho va demostrar al 69, quan Jony va posar a prova els reflexos d´Iraizoz, que va enviar a córner amb el peu. En l´acció següent, el porter va haver de posar la mà per evitar el perill. Va decidir reforçar la zona de mitjos Machín, fent entrar Douglas per Portu. El brasiler va fer volar Roberto al 81, poc abans que l´entrada de Juanpe canviés el dibuix. Quedava molt poc, el resultat era favorable i el més important era reforçar el mig del camp. El canari va posar-se al costat de Pere Pons, al doble pivot. La missió era aguantar. El Màlaga va llançar-se en tromba. Els quatre minuts d´afegit podien haver posat nerviós a qualsevol fins que Machín va fer aixecar el públic del seient. El Girona va ser una muralla infranquejable. La victòria es va quedar a casa.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/08/27/lambicio-bandera/864302.html?utm_source=rss